

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2021 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant st. sekr. sąd. Katarzyna Mierzejewska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Artura Choroszewskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7.11., 19.12.2019 r., 10.02., 9.03., 24.08., 1.10., 19.11.2020 r., 14.01.2021 r. sprawy:

M. W. (1), syna J. i M. zd. B., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 października 2017 roku na terenie zakładu produkcyjnego (...) M. W. (1) z siedzibą w L.(...), woj. (...), będąc osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo i higienę pracy na stanowisku operator piły poprzecznej umyślnie nie dopełnił ciążących na nim obowiązków i dopuścił do przystąpienia przez pracownika K. Ś. do wykonywania czynności na pile tarczowej poprzecznej, bez zapoznania wymienionej z instrukcją bezpiecznego wykonywania pracy, polecił używanie rękawic ochronnych, nieprzeznaczonych do wykonywania tego typu pracy, a nadto dopuścił do pracy na maszynie nie posiadającej odpowiednich zabezpieczeń elementów ruchomych oraz nie spełniającej wymagań dotyczących oceny zgodności określonych w odrębnych przepisach, wobec czego pokrzywdzona w czasie wykonywania pracy zbliżyła lewą dłoń do ruchomej tarczy piły, na skutek czego doznała urazu lewej ręki w postaci amputacji urazowej kciuka lewego oraz rany szarpanej palca drugiego lewej ręki, następstwem czego był ciężki uszczerbek na zdrowiu, w postaci trwałego, istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała

tj. o czyn z art. 220 § 1 k.k. w zb. z art. 156 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. ustalając w ramach zarzucanego czynu, że oskarżony M. W. (1) w dniu 30 października 2017 roku na terenie zakładu produkcyjnego (...) M. W. (1) z siedzibą w L. (...), woj. (...), będąc osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo i higienę pracy na stanowisku operator piły poprzecznej, umyślnie nie dopełnił ciążących na nim obowiązków i dopuścił do przystąpienia przez pracownika K. Ś. do wykonywania czynności na pile tarczowej poprzecznej, bez zapoznania wymienionej z instrukcją bezpiecznego wykonywania pracy, a nadto dopuścił ją do pracy na maszynie nie posiadającej odpowiednich zabezpieczeń elementów ruchomych oraz nie spełniającej wymagań dotyczących oceny zgodności określonych w odrębnych przepisach, wobec czego pokrzywdzona w czasie wykonywania pracy zbliżyła lewą dłoń do ruchomej tarczy piły, na skutek czego doznała urazu lewej ręki w postaci amputacji urazowej kciuka lewego oraz rany szarpanej palca drugiego lewej ręki, następstwem czego był ciężki uszczerbek na zdrowiu, w postaci trwałego, istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 220 § 1 kk w zb. z art. 156 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne przeciwko oskarżonemu M. W. (1) warunkowo umarza na okres próby 2 (dwóch) lat;

II. na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zadośćuczynienia za krzywdę w części przez zapłatę na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. Ś. kwoty 7.000 (siedem tysięcy) zł;

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej K. Ś. kwotę 9.600 (dziewięć tysięcy sześćset złotych) tytułem zwrotu wydatków;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w części tj. ponad kwotę opłaty w wysokości 100 zł.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 186/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	1.M. W. (1)	M. W. (1) w dniu 30 października 2017 roku na terenie zakładu produkcyjnego (...) M. W. (1) z siedzibą w L. (...), woj. (...), będąc osobą odpowiedzialną	

za bezpieczeństwo i higienę pracy na stanowisku operator piły poprzecznej, umyślnie nie dopełnił ciężących na nim obowiązków i dopuścił do przystąpienia przez pracownika K. Ś. do wykonywania czynności na pile tarczowej poprzecznej, bez zapoznania wymienionej z instrukcją bezpiecznego wykonywania pracy, a nadto dopuścił ją do pracy na maszynie nie posiadającej odpowiednich zabezpieczeń elementów ruchomych oraz nie spełniającej wymagań dotyczących oceny zgodności określonych w odrębnych przepisach, wobec czego pokrzywdzona w czasie wykonywania pracy zbliżyła lewą dłoń do ruchomej tarczy piły, na skutek czego doznała urazu lewej ręki w postaci amputacji urazowej kciuka lewego oraz rany szarpanej palca drugiego lewej ręki, następstwem czego był ciężki uszczerbek na zdrowiu, w postaci trwałego, istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 220 § 1 kk w zb. z art. 156 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>1. M. W. (1) jest właścicielem zakładu (...) w L.. Od czerwca 2017 r. do sierpnia 2017 r. w zakładzie wymienionego pracowała K. Ś.. W dniu 20 października 2017 r. K. Ś. uzgodniła z M. W. (1) zatrudnienie w jego zakładzie pracy na podstawie umowy zlecenia na okres 6 miesięcy od dnia 23 października 2017 r., która to umowa w formie pisemnej miała zostać następnie przygotowana przez księgową. K. Ś.. W ramach umowy K. Ś. zobowiązana była do wykonywania pracy w hali zakładu (...), w godzinach od 12.00 do 22.00. W ramach powierzonych obowiązków miała obsługiwać wahadłową, stacjonarną pilarkę tarczową do cięcia poprzecznego, przy pomocy której miała ciąć drewniane krawędziaki na fryzy o długości 34 cm. Pracę tę wykonywała w ten sposób, że lewą ręką przytrzymywała cięty materiał, prawą zaś trzymała za uchwyt pilarki.</p> <p>2. Pilarka, którą obsługiwała K. Ś. nie była wyposażona w osłonę elementów ruchomych, albowiem zdaniem M. W. (1) uniemożliwiłoby</p>	<p>1. a) zeznania świadków: -K. Ś. -B. W. -M. W. (2)</p> <p>b) wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>c) korespondencja mailowa z księgową</p> <p>d) zgłoszenie do ZUS</p> <p>2. a) wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>b) protokół kontroli PIP</p> <p>3. a) zeznania świadków: -K. Ś. -B. W. -M. W. (2)</p> <p>-A. B. -A. J. -Z. P.</p> <p>4. a) zeznania świadków: -K. Ś. -B. W. -M. W. (2)</p> <p>b) opinia biegłego K. P. i E. Ł.</p> <p>5. opinie biegłych z zakresu medycyny</p>	<p>1.</p> <p>a) k. 3 – 4, 51 – 52, 180 – 181, 316 – 317, 49 – 50, 182 – 182v., 318v., 54 – 55, 182 – 183, 319</p> <p>b) k. 123 – 125</p> <p>c) k. 128 – 130</p> <p>d) k. 126 – 127</p> <p>2.</p> <p>a) k. 123 – 125</p> <p>b) k. 67 – 85</p> <p>3.</p> <p>a) k. 3 – 4, 51 – 52, 180 – 181, 316 – 317, 49 – 50, 182 – 182v., 318v. 4 – 55, 182 – 183, 319, 199 – 200, 200, 200v.,</p> <p>4.</p> <p>a) k. 3 – 4, 51 – 52, 180 – 181, 49 – 50, 182 – 182v., 318v., 54 – 55, 182 – 183, 319</p> <p>b) k. 105 – 112, 238 – 253, 270 -283</p> <p>5. k. 30, 188</p> <p>6.</p> <p>a) k. 3 – 4, 51 – 52, 180 – 181, 316 – 317, 54 – 55, 182 – 183, 319</p>	

to przycinanie desek na różne wymiary.

3. K. Ś. przed przystąpieniem do pracy nie przeszła podstawowego szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy ani pełnego instruktażu stanowiskowego. Obsługę pilarki pokazał jej M. W. (1) przed przystąpieniem do pracy w czerwcu 2017 r., a następnie wraz z brygadzystą M. W. (2) przypomniał jej te zasady bezpośrednio przed ponownym podjęciem przez nią pracy w październiku 2017 r. On też osobiście nadzorował sposób wykonywania zadań na hali przez osoby obsługujące maszyny. W zakładzie pracy dostępne dla pracowników były rękawice ochronne, z których K. Ś., za wiedzą M. W. (1), korzystała w pracy w celu uniknięcia wbicia w dłoń drzazgi z drewna. Nadzór nad wykonywaniem pracy sprawował osobiście M. W. (1).

4. W dniu 30 października 2017 r. K. Ś. prace w zakładzie (...) rozpoczęła od godziny 12.00. Pracując w rękawicach ochronnych, przycinała ona pilarką elementy drewniane o długości 120 cm w ten sposób, że przytrzymując lewą ręką materiał na stole piły, a prawą ręką trzymając uchwyt piły, dociskała tarcze piły do

6. zeznania świadków: K. Ś. M. W. (2)

przecinanego materiału. W pewnym momencie, w czasie przecinania materiału, gdy zbliżyła lewą dłoń do ruchomej tarczy piły, doszło do kontaktu kciuka lewej dłoni z tarczą pilarki tarczowej, a następstwie tego kontaktu – do jego urazu. Gdy K. Ś. powiadomiła o tym współpracownicę B. W., ta zawołała M. W. (1), który udzielił pokrzywdzonej pomocy i zawiózł ją do szpitala.

5. W wyniku zdarzenia K. Ś. doznała amputacji urazowej kciuka lewego i rany szarpanej palca 2 lewej ręki, następstwem czego był ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci trwałego, istotnego zeszpecenia i zniekształcenia ciała.

6. W szpitalu (...) przebywała do dnia 2 listopada 2017 r. W czasie jej pobytu w szpitalu, z polecenia M. W. (1), udał się do niej M. W. (2), który przywiózł jej do podpisania umowę zlecenia i dokumenty związane ze szkoleniami. K. Ś. podpisała wówczas przedłożone jej dokumenty. Po opuszczeniu szpitala (...) przez 4 miesiące miała zmieniany codziennie opatrunek ręki, przyjmowała leki przeciwbólowe. Stan po amputacji kciuka utrudnia jej nadal codzienne

funkcjonowanie, w tym np. karmienie dziecka lewą ręką. Stan ten utrudniał jej również pracę w zakładzie produkcyjnym (...) w przędzarni i przy przewijarkach.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	---	---	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
---	---	---	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1, 2, 3 i 4 5. 6.	Zeznania świadków K. Ś., B. W., M. W. (2), Z. P., A. J., A. B., wyjaśnienia oskarżonego, opinie biegłych K. P. i E. Ł. Opinie biegłych z zakresu medycyny	Sąd dał wiarę zeznaniom pokrzywdzonej oraz świadków B. W. i M. W. (2) w części, w której opisywali oni rodzaj i charakter wykonywanych przez K. Ś. zadań na rzecz M. W. (1). Zgodne zeznania wymienionych, z których	

Zeznania świadków K. Ś. i
M. W. (2)

wynika, że pokrzywdzona, początkowo pracująca u oskarżonego w okresie od czerwca do sierpnia 2017 r., następnie ponownie przystąpiła od 23 października 2017 r. do wykonywania tych samych zadań, polegających na obsłudze pilarki, wykonywanych w stałym miejscu – na hali produkcyjnej oraz w stałych godzinach pracy, zasługują na wiarę, są bowiem zbieżne i konsekwentne. Zeznań wymienionych świadków w powyższym zakresie nie kwestionował również sam oskarżony potwierdzając dodatkowo, że pokrzywdzona mająca stały zakres obowiązków, wykonywanych w określonych przez niego godzinach i miejscu pracy, za które otrzymać miała stałe wynagrodzenie, pracowała pod jego osobistym nadzorem, który m.in. polegał na przemieszczaniu się po hali w trakcie pracy i obserwowaniu wykonywanych czynności. Powyższe, korespondujące ze sobą dowody wskazują jednoznacznie, że K. Ś., mimo, że w chwili zdarzenia objętego aktem oskarżenia formalnie pracowała na podstawie ustnej umowy zlecenia, faktycznie obowiązki swoje wykonywała w ramach stosunku pracy.

Jednocześnie, jak wynika z relacji K. Ś. i M. W. (2),

a także wyjaśnień samego oskarżonego pokrzywdzona przed przystąpieniem do pracy nie przeszła podstawowego szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy ani pełnego instruktażu stanowiskowego. Jak wskazała K. Ś., obsługę pilarki pokazał jej M. W. (1) przed przystąpieniem do pracy w czerwcu 2017 r., a następnie wraz z brygadzystą M. W. (2) przypomniał jej w toku 10-minutowej prezentacji te zasady bezpośrednio przed ponownym podjęciem przez nią pracy w październiku 2017 r. Warto w tym miejscu podkreślić, że sam oskarżony przyznał, że czynności, jakie podjął jako osoba odpowiedzialna za zapewnienie w zakładzie pracy bezpieczeństwa i higieny pracy, ograniczyły się do trwającego mniej niż godzinę pokazania pokrzywdzonej jak należy maszynę włączyć, wyłączyć, gdzie znajdują się główne bezpieczniki oraz jak należy na niej pracować. W świetle natomiast opinii biegłych specjalistów bhp K. P. (2) i E. Ł. (2), powyższych czynności nie sposób uznać za szkolenie z zakresu bhp i instruktaż stanowiskowy, szkolenie takie winno bowiem trwać minimum 8 godzin - 1 dniówkę, a w jego ramach poza pokazaniem

przez szkolącego jak należy wykonywać pracę, osoba szkolona winna sama zademonstrować wykonywanie tej pracy, a następnie wykonywać ją pod nadzorem szkolącego do końca dniówki. Mając na uwadze jednoznaczną w tym zakresie opinię biegłego E. Ł. (2), bez znaczenia dla ustaleń w zakresie przeszkolenia bhp K. Ś. pozostaje fakt podpisania przez nią już po zdarzeniu, w szpitalu stosownej dokumentacji przyniesionej tam na polecenie oskarżonego.

W zakresie przebiegu zdarzenia objętego aktem oskarżenia sąd dał wiarę zeznaniom K. Ś. wskazującej, że w czasie cięcia w rękawicach roboczych elementów drewnianych pilarką, w pewnym momencie doznała urazu kciuka lewej dłoni. Podkreślić należy, że w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób uznać, że to oskarżony polecił pokrzywdzonej używanie rękawic ochronnych. Z zeznań świadków K. Ś. i B. W. wynika, że stosowały one rękawice ochronne, zabezpieczały one bowiem dłonie przed zadrażnieniem drzazgą z elementów drewnianych. Jak podkreśliła przy tym sama pokrzywdzona, wprawdzie nie miała ona wiedzy, że obsługa pilarki w rękawicy jest zabroniona

z uwagi na możliwość jej pochwylenia, niemniej jednak pracodawca nie nakazywał jej ich noszenia, a jedynie udostępnił rękawice i nie oponował ich używaniu. W tym stanie rzeczy, zdaniem sądu, brak jest dowodów wskazujących na nakazywanie przez pracodawcę pokrzywdzonej używania rękawic ochronnych podczas pracy pilarką. Co więcej, podkreślenia wymaga fakt, że, jak wynika z opinii zarówno biegłego K. P. (2), jak i biegłego E. Ł. (2), sam fakt niedozwolonej pracy pokrzywdzonej w rękawicach ochronnych pozostawał bez jakiegokolwiek wpływu na przebieg zdarzenia objętego aktem oskarżenia, w trakcie którego nie doszło do pochwylenia rękawicy, lecz przecięcia palca, do którego doszłoby niezależnie od tego, czy K. Ś. pracowałaby w rękawicy czy bez niej. W świetle powyższych, specjalistycznych opinii nie sposób podzielić, zdaniem sądu, stanowiska wyrażonego przez świadka M. B. podnoszącego, że do zdarzenia doszło jego zdaniem wskutek pochwylenia rękawicy. Skoro bowiem, jak podkreślił biegły E. Ł. (2), w realiach niniejszej sprawy doszło do przecięcia zarówno rękawicy i kciuka, oznacza

to, że zdarzenie powstało na skutek znalezienia się ręki pokrzywdzonej w strefie niebezpiecznej, nie zaś na skutek pochwylenia rękawicy i wciągnięcia ręki pod tarczę. Mając tę okoliczność na uwadze nie sposób podzielić wywodów M. B. odnośnie przyczyn zdarzenia, tym bardziej, że świadek ten nie zajmował się analizą wymogów technicznych pilarki ani kwestią przeszkolenia bhp pokrzywdzonej.

Jednocześnie, jak wynika z opinii biegłego E. Ł. (2), na zaistnienie zdarzenia z dnia 30 października 2017 r. złożyły się przyczyny techniczne, organizacyjne i ludzkie. Jak podkreślił biegły, pilarka obsługiwana przez pokrzywdzoną nie posiadała osłony dolnej połowy tarczy piły, co umożliwiło łatwy dostęp do obracających się zębów tarczy. Jednocześnie, jak wynika z materiałów znajdujących się w aktach sprawy, pilarka obsługiwana przez pokrzywdzoną nie posiadała ani tabliczki znamionowej ani dokumentacji techniczno – ruchowej DTR opracowanej przez producenta pilarki określającej m.in. rodzaje osłon. Jak wskazał przy tym biegły, o ile maszyna została wyprodukowana przed 1.01.2003 r. jej dalsze użytkowanie

mogło być prowadzone tylko po dostosowaniu jej do minimalnych wymagań dotyczących maszyn, określonych w rozdziale 3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30.10.2012 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących bhp w zakresie użytkowanych maszyn przez pracowników podczas pracy, zgodnie z którymi pracodawca winien zastosować osłonę, która zminimalizuje ryzyko wypadkowe, o ile zaś maszyna wyprodukowana została po 1.01.2003 r. winna być użytkowana zgodnie z deklaracją zgodności wystawioną na podstawie Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 21.08.2008 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla maszyn wystawioną m.in. przez instytucję notyfikowaną, której oskarżony nie posiadał. Niezależnie zatem od daty produkcji maszyny, wymagań powyższych oskarżony nie spełnił. Jak podkreślił natomiast biegły E. Ł. (2), stosowanie w pilarcze jedynie osłony górnej części tarczy bez osłony jej dolnej połowy tarczy piły nie minimalizowało ryzyka związanego z jej użytkowaniem, zaś jej zastosowanie zminimalizowałoby ryzyko zetknięcia się dłoni z zębami tarczy piły podczas

cięcia małych elementów. Podobne stanowisko w tym zakresie zajął biegły K. P. (2), który podkreślił, że istnieje związek przyczynowy między brakiem osłony dolnej części piły, a zdarzeniem, w którym uszczerbku na zdrowiu doznała pokrzywdzona, gdyby bowiem maszyna, przy której doszło do wypadku posiadała wskazaną osłonę chroniącą dostęp do strefy niebezpiecznej do wypadku najprawdopodobniej nie doszłoby.

Co więcej, jak wskazał biegły E. Ł. (2), gdyby pracodawca, który miał obowiązek wyposażenia pilarki w osłonę minimalizującą ryzyko zetknięcia się ręki z zębami piły, założyłby osłonę, która uniemożliwiłaby mu wykonywanie pracy na pilarence w pożądanym przez niego sposób, winien zwrócić się do NOT o opracowanie właściwej osłony, czego w niniejszej sprawie M. W. (1) nie dopełnił. Podobnie, w sytuacji braku tabliczki znamionowej i dokumentacji DTR opracowanej przez producenta pilarki, winien on zwrócić się o opracowanie opinii technicznej maszyny w kontekście obowiązujących przepisów, czego nie uczynił. Sama DTR

natomiast określa stosowanie osłon, które winny spełniać minimalne wymagania w zakresie bezpieczeństwa pracy, a więc minimalizować ryzyko wypadkowe.

Jak wskazał zarówno biegły K. P. (2), jak i biegły E. Ł. (2), powyższe przyczyny techniczne miały bezpośredni wpływ na zaistnienie zdarzenia objętego aktem oskarżenia. Opinie biegłych w tym zakresie, jasne, uzupełniające się i logiczne, zasługują, zdaniem sądu na wiarę.

Uwzględniając powyższy brak osłony minimalizującej ryzyko zetknięcia się dłoni pokrzywdzonej z zębami piły w powiązaniu z faktem, że K. Ś. nie została w należyty sposób przeszkolona z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz nie przeszła wymaganego instruktażu stanowiskowego, w szczególności nie została poinformowana o ryzyku zagrożenia związanego z niewłaściwą obsługą pilarki, uznać należy, że nawet w sytuacji, gdyby trzymając za krótki koniec deski, spiesząc się, nie docisnęłyby jej do przykładnicy stołu, w wyniku czego zęby piły dotknęłyby deski i wyrwały ją z lewej ręki, a palce dostałyby się razem z deską pod pilę, powyższe zaniechania pracodawcy

pozostają w bezpośrednim związku przyczynowym z zaistniałym zdarzeniem. Zaopatrzenie piły w stosowną osłonę dolnej części tarczy z jednoczesnym należyтым przeszkoleniem pokrzywdzonej w zakresie bezpiecznej obsługi pilarki pozwoliłoby uniknąć zdarzenia w sytuacji, gdy brak jest dowodów, by po stronie pokrzywdzonej doszło do umyślnego naruszenia przepisów bezpieczeństwa.

Na marginesie zaznaczyć należy, że wbrew wywiadam R. W. starającego się umniejszyć zakres odpowiedzialności M. W. (1), z relacji A. B., A. J. i Z. P. wynika, że oskarżony sprawował bezpośredni nadzór nad wykonywaniem pracy przez pracowników chodząc po hali i sprawdzając, jak pracują pracownicy, w tym również w dniu zdarzenia, miał zatem wiedzę i wgląd w sposób pracy pokrzywdzonej w tym dniu.

Opinie biegłych z zakresu medycyny, z których wynika, że w wyniku zdarzenia pokrzywdzona doznała amputacji urazowej kciuka lewego i rany szarpanej palca 2 lewej ręki, zasługują na podzielenie, są w tym zakresie bowiem jasne i pełne. Jednocześnie, jak wskazał

biegły A. L., obrażenia te stanowią trwałe – nieodwracalny uszczerbek na zdrowiu, polegający na kalectwie lewej dłoni w znacznym stopniu upośledzającym funkcje dłoni, w jednoznaczny nadto sposób, zdaniem sądu, stanowią one trwałe istotne zeszpecenie i zniekształcenie ciała pokrzywdzonej w rozumieniu art. 156 § 1 pkt. 2 kk. Na marginesie podkreślić należy, że obie opinie biegłych nie pozostają ze sobą w sprzeczności, opinia biegłego A. L. jedynie doprecyzowuje dodatkowo charakter i trwałość uszczerbku na zdrowiu doznanego przez pokrzywdzoną w wyniku zdarzenia.

Zdaniem sądu, na wiarę zasługują zeznania pokrzywdzonej w części, w której opisała zakres doznanej krzywdy wyrażającej się w bólu i cierpieniu, związanej nie tylko z samym urazem, ale i koniecznością zabiegu chirurgicznego, długotrwałych zmian opatrunków, przyjmowania leków przeciwbólowych, a także dalszych następstw zdarzenia w postaci choćby ograniczenia sprawności ręki lewej, utrudniającej jej wykonywanie codziennych obowiązków, czy prac fizycznych w kolejnym miejscu pracy. Na

		<p>wiarę zasługują nadto zeznania wymienionej i współbrzmiących z nimi relacji M. W. (2) w części, w której wskazali, że dopiero w czasie pobytu w szpitalu, na polecenie oskarżonego K. Ś. przywiezione zostały do podpisu dokumenty regulujące jej status i zatrudnienie w zakładzie (...).</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
---	---	---	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	M. W. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przepis art. 220 § 1 kk reguluje			

odpowiedzialność karną osoby odpowiedzialnej za bezpieczeństwo i higienę pracy, która w wyniku niedopełnienia wynikającego z tego obowiązku naraża pracownika na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Stanowisko doktryny prawa jest jednoznaczne w zakresie rozumienia na gruncie powyższego przepisu terminu „pracownik”, nakazując jego interpretację przez pryzmat art. 22 kp i analizę cech charakteryzujących wykonywane przezeń zadania pod kątem cech stosunku pracy w tym przepisie ujętych. Zgodnie z art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W realiach niniejszej sprawy wykonywanie przez K. Ś. powierzonych jej stałych zadań na rzecz M. W. (1), w określonym przez niego stałym miejscu i czasie pracy, za wynagrodzeniem oraz pod jego kierownictwem, wypełniało znamiona stosunku pracy, mimo

braku formalnej umowy pisemnej stosunek ten potwierdzającej.

Jednocześnie, jak wynika z wyjaśnień oskarżonego, on sam jako pracodawca był osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo i higienę pracy w zakładzie (...), nie powierzył w tym zakresie swych obowiązków innej osobie. W szczególności nie sposób uznać, by brygadzysta M. W. (2) w realiach niniejszej sprawy miał być uznany za osobę odpowiedzialną za bezpieczeństwo i higienę pracy, nie wynika to bowiem ani z formalnego ani choćby umownego powierzenia mu obowiązków w tym zakresie. Również z zeznań pracujących na hali osób, w tym Z. P. i A. B. wynika, że oskarżony sprawował bezpośredni nadzór nad wykonywaniem pracy przy maszynach, chodząc po hali i obserwując, jak wykonują swe obowiązki. W ocenie sadu zatem, oskarżony jako osoba odpowiedzialna na terenie swego zakładu pracy za bezpieczeństwo i higienę pracy, w sposób umyślny nie dopełnił ciężących na nim obowiązków dopuszczając K. Ś. do pracy na maszynie nie posiadającej odpowiednich zabezpieczeń elementów ruchomych minimalizujących ryzyko kontaktu ręki z tarczą piły i nie spełniającej wymagań dotyczących

oceny zgodności maszyny.

Jako pracodawca zatrudniający przynajmniej kilkoro pracowników, współpracujący uprzednio z M. B. w zakresie szkoleń bhp, niewątpliwie miał świadomość, że trwająca około 10 minut czy nawet mniej niż godzinę prezentacja pracy pilarki nie może być uznana za spełniającą wymagania instruktazu stanowiskowego czy szkolenia bhp.

Jednocześnie, mając na uwadze, iż pokrzywdzona w ten sposób zapoznana z obsługą maszyny, nie zapoznana należycie z zagrożeniami związanymi z nieprawidłową jej obsługą, wykonywała niebezpieczne, związane z ryzykiem prace na pilarce, która nie była wyposażona w osłonę dolnej części minimalizującą ryzyko kontaktu urządzenia z ręką, uznać należy, że uraz, jakiego doznała podczas obsługi pilarki pozostawał w związku przyczynowym z powyższymi zaniedbaniami pracodawcy i stanowił ich następstwo niezależnie od ewentualnych błędów podczas wykonywania cięcia elementów drewnianych.

Mając na uwadze powyższe rozważania oskarżonemu należało przypisać popełnienie czynu określonego w art.

220 § 1 kk w zb. z art. 156 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	---	---
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania	---	---
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
Zdaniem sądu, w świetle powyższych rozważań, celowe okazało się warunkowe umorzenie postępowania karnego przeciwko oskarżonemu. Okoliczności popełnienia czynu, nie budzą wątpliwości, sam M. W. (1), który nie był dotychczas karany (k. 354) kilkakrotnie w toku postępowania podejmował inicjatywę porozumienia się z pokrzywdzoną, uczestniczył też w postępowaniu mediacyjnym (k. 163), w którym deklarował kwotę 10.000 zł tytułem zadośćuczynienia na rzecz pokrzywdzonej.			

W tym stanie rzeczy, postawa oskarżonego, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy, zgodny z prawem sposób życia, fakt, iż jest on osobą prowadzącą ustabilizowany tryb życia, dającą zatrudnienie innym osobom, przemawiają za warunkowym umorzeniem postępowania karnego przeciwko niemu prowadzonemu na okres próby wskazany w wyroku. Stanowisko to jest tym bardziej uzasadnione, że wina i społeczna szkodliwość czynu oskarżonego nie są znaczne, zaś aktualnie maszyna, na której doszło do zdarzenia została wyłączona z użytku przez wymienionego. Nadto, w ocenie sądu postępowanie w niniejszej sprawie jest wystarczające dla osiągnięcia pozytywnych skutków w zakresie prewencji i zapobiegnie podobnym sytuacjom w przyszłości.

#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.7. Uniewinnienie		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
---	---	---	---
1Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. W. (1)	II.	II.	Zdaniem sądu, pokrzywdzona w wyniku zdarzenia poniosła krzywdę, za którą winien zadośćuczynić oskarżony. Uwzględniając trwałe następstwa zdarzenia w postaci amputacji kciuka, nieodwracalny, trwały, ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci zniekształcenia i zeszpecenia ciała, a także doznany ból, konsekwencje w postaci zabiegu chirurgicznego, długotrwałej konieczności codziennej zmiany

		<p>opatrunków, przyjmowania leków przeciwbólowych, zadośćuczynienie za krzywdę w wysokości orzeczonej w wyroku nie może jawić się jako wygórowane. Uwzględnia ono nadto dalsze, choć będące bezpośrednim następstwem zdarzenia konsekwencje zdarzenia w postaci ograniczenia funkcji dłoni i związanych z tym trudności pokrzywdzonej podczas wykonywania czynności codziennych, czy prac fizycznych.</p> <p>Zadośćuczynienie to pozostaje nadto w granicach deklarowanej przez oskarżonego w toku postępowania mediacyjnego kwoty pieniężnej na rzecz K. Ś. tytułem zadośćuczynienia.</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>---</p>		

7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III. IV.	<p>Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej kwotę pieniężną zgodną ze złożonym spisem kosztów na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk. Oskarżycielka posiłkowa ustanowiła pełnomocnika z wyboru na etapie postępowania przygotowawczego, wymieniony uczestniczył zatem w toku postępowania zarówno na etapie prowadzonego śledztwa, jak i na rozprawach. W niniejszej sprawie po przeprowadzeniu postępowania sądowego przed sadem I instancji niemal w całości, rozprawa musiała być prowadzona od początku na skutek zmiany składu sądu, co spowodowało konieczność ponownego przeprowadzenia szeregu czynności dowodowych. We wszystkich tych czynnościach uczestniczył pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej, brał on również udział w postępowaniu mediacyjnym. Zauważyć należy, że to oskarżony deklarował kilkakrotnie w toku postępowania wolę porozumienia z pokrzywdzoną, podejmując rozmowy</p>	

pozaprosowe, czy wnosząc o odroczenie w tym celu rozprawy, na której stawiał się pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej. Uwzględniając powyższy nakład pracy pełnomocnika na wszystkich etapach postępowania, jak również skomplikowany charakter sprawy związany z dopuszczeniem w niniejszej sprawie dowodu z opinii dwóch biegłych z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy, opinii uzupełniającej po przeprowadzeniu wizji lokalnej w zakładzie pracy oskarżonego i opinii dwóch biegłych z zakresu medycyny, uznać należy, że nakład pracy pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej związany z postępowaniem w niniejszej sprawie był większy niż standardowy.

Zgodnie z § 11 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie stawki minimalne wynoszą w sprawie objętej śledztwem wynoszą 600 zł, zaś przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym 840 zł, przy czym zgodnie z § 15 opłatę w sprawach wymagających przeprowadzenia rozprawy ustala się w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, która

nie może przekroczyć sześciokrotności tej stawki, jeśli uzasadnia to: m.in. niezbędny nakład pracy adwokata, w szczególności poświęcony czas na przygotowanie się do prowadzenia sprawy, liczba stawiennictw w sądzie, w tym na rozprawach i posiedzeniach, czynności podjęte w sprawie, w tym czynności podjęte w celu polubownego rozwiązania sporu, rodzaj i zawilość sprawy, obszerność zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego lub biegłych sądowych, dowodu z zeznań świadków, dowodu z dokumentów, o znacznym stopniu skomplikowania i obszerności. Jednocześnie zgodnie z § 16 Rozporządzenia wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa prawnego i kosztów adwokackich może zawierać oświadczenie o wysokości kosztów obciążających stronę z tytułu wynagrodzenia adwokata, a jedynie w braku takiego oświadczenia, opłatę ustala się w wysokości odpowiadającej stawce minimalnej.

Pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej złożył spis kosztów, zgodnie z którym żadna z kwot składających

się na jego wynagrodzenie nie przekracza ustalonych powyżej, zwiększonych stawek. W sprawie odbyło się łącznie 14 terminów rozprawy. Oznacza to, że kwota wynagrodzenia wskazana w spisie kosztów stanowi łącznie ponad dwukrotność stawek wynikających z cytowanego wyżej Rozporządzenia, zatem w realiach niniejszej sprawy nie może zostać uznana za niezgodna z przepisami, czy nieadekwatną. Na marginesie zaznaczyć należy, że orzekając o kosztach procesu poniesionych przez oskarżyciela posiłkowego z tytułu ustanowionego przez niego pełnomocnika, sąd nie jest upoważniony do obniżenia opłaty określonej w umowie zawartej między adwokatem lub radcą prawnym a klientem, jeżeli ustalona opłata nie przekracza maksymalnej dopuszczalnej wysokości wynagrodzenia jednego adwokata przewidzianego w przepisach (por. post. SN z 26.4.2001 r., WZ 20/01, OSNKW 2001, Nr 7–8, poz. 70; post. SN z 23.3.2011 r., I KZP 1/11, OSNKW 2011, Nr 5, poz. 38; post. SA w Białymstoku z 2.3.2011 r., II AKz 46/11, OSAB 2011, Nr 1, poz. 61).

Mając na uwadze obciążenie oskarżonego znacznymi kwotami zadośćuczynienia za

krzywdę i zwrotu wydatków na rzecz oskarżycielki posiłkowej, sąd zwolnił częściowo oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, uznając, że obciążenie go w całości tymi kosztami w kontekście powyższych wydatków byłoby, w kontekście treści art. 624 kpk dla niego zbyt uciążliwe, nadto niesłuszne w sytuacji, gdy postępowanie sądowe musiało bez jego winy toczyć się od początku.

1Podpis